

अध्यापिपत् पाठितवान् णौचसंश्रुङेरिति गाङ्भावपक्षे रूपम्
अधिपूर्वादिङो हेतुमण्डिचि क्रीङ्जीनां णौ इत्यात्मम् पुगादिवि
धयः । रक्षोगणम्चिप्रम्येरयितारम् चसिगृधीत्यादिना क्रुः नलो
केति षष्ठीप्रतिषेधात् द्वितीयेव । अविक्षतात्मा रागादिभिरनभि
भूतचित्तवृत्तिः । तस्य हि विद्या अमोघा भवति युधि संग्रामे यातु
धानान् रक्षंस्त्रि निघातयिष्यन् मारयिष्यन् । हन्तेर्हेतुमण्डिचि
घत्वं लृट् लृटः सदादेशः ॥ २१ ॥

विद्यामित्यादि । अथानन्तरं युधि संग्रामे यातुधानान् भ०
राक्षसान् रामद्वारा निघातयिष्यन् गाधिसुतो विश्वामित्र एनं
रामं नाम्ना विजयां जयाञ्च विद्यां यथावत् यथाविधि अध्यापिपत्
पाठयामास । किम्भूतां रक्षोगणं चिप्रं चिप श औ नुदि चिपत्र
सीति कर्तरि क्रुः शीलार्थे क्रुरित्यन्ये । ढघेकृत्येति सूत्रे उदन्तकृत्य
त्ययवर्जनात् न ढे षी । कीदृशः अविक्षतो वाणादिभिरनुपक्षत
आत्मा यस्य । एनमिति इदमसमानार्थकस्य एनशब्दस्य रूपं
द्विटौसीति सूत्रस्यानूक्तिविषयत्वात् । जहातु नैनं कथमर्थसिद्धिः सं
शय्य कर्णादिषु तिष्ठते य इति भारविः । अध्यापिपदिति अधीङ्ल
ध्ययने जिः प्रेरणे इति जिः क्रीजीङोऽजेत्या ह्रीलीति पन् जिश्री
त्यङ्नाजन्तादेरिति निषेधात् धुर्दिष्यङीति पीत्यस्यैव द्वित्वं जे
र्लोपः निघातयिष्यन्निति पूर्ववत् जिः हनस्तडिति तङ् खेर्होघ
इति घः ॥ २१ ॥

आयोधने स्थायुकमस्तजातममोघमभ्यर्णमहाह
वाय । ददौ वधाय क्षणदाचराणां तस्मै मुनिः श्रेयसि
जागरूकः ॥ २२ ॥